

Şeytan Vahye Parazit Yapamaz!

Şeytan Vahye Parazit Yapamaz! Nübüvvet, ilâhî kelâmın eksiksiz ve doğru şekilde insanlara ulaştırılmasıdır. Eğer vahye bir müdahale ihtimali kabul edilirse, dinin tamamı şüphe altına girer.

Bu ise aklen de naklen de mümkün değildir. Bu sebeple denilir ki: “Şeytan vahye müdahale edebilir” iddiası bâtıldır ve Ehl-i Sünnet’in kesin esaslarına aykırıdır.

1- Şeytanın gücü vahyi değiştirmeye yetmez.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ
فَإِيْ أَمْنِيَّتِهِ ۚ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ ۚ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۚ

(Ey Muhammed!) Biz senden önce hiçbir elçi ve hiçbir peygamber göndermedik ki o bir şey temenni ettiği zaman, şeytan onun arzusuna şüpheler karıştırmassın. Bunun üzerine Allah şeytanın karıştırdığı şüpheyi giderir. Sonra da Allah, âyetlerini tahkim eder (güçlendirir). Allah Alîm’dir (herşeyi bilir), Hakîmdir (Hikmet sahibidir)

Hac Suresi:52

Bu konuda müfessirler çok şey söylemişlerdir. Söylenenler genelde iki kısımda şekilllenir.

a-) Şeytan Vahye Değil, Zihinlere Vesvese Atar

Bu ayet, **vahyin içine şeytanın söz karıştırmassı** anlamında değildir.

Şeytan, peygamberin **tebliğine karşı insanların zihnine vesvese atar**, yoksa vahyin içine girmez.

Bütün Peygamberler, masum oldukları için bir dinî hükmü ümmetlerine bir hatâ neticesi olarak yanlış bir şekilde telkin etmiş olmazlar. Ancak sonra şeytan veya şeytan yaratılışında olan bir takım bozguncu kimseler o telkini yanlış göstermeğe çalışırlar.

Nitekim: Kadı İyaz merhum “Kitabüşşifa” da diyor ki: Bütün ümmetin icmaı vardı ki, Peygamberimiz Aleyhisselâtu vesselam, tebliğ eylediği şeylerde masumdur. Öyle hiçbir şeyin aksini ne kasden, ne âmden, ne sehven, ne de gaflet olarak haber vermiş değildir.

Binaenaleyh bütün Peygamberlerin tebligatında yanlışlık vuku bulmuş değildir. Belki şeytanlar, o tebligatın yanlış anlaşılması için bazı kimselere vesvesede bulunmuş olurlar. Bunun hilâfına olan rivayetler, bâtıldır, uydurma kabilindendir, onlara iltifat olunamaz. Ömer Nasuhi Bilmen

b-) Şeytan karıştırmaya kalkışır ama Allah iptal eder.

Bazı müfessirlere göre ayette geçen ifade, şeytanın **filen vahye müdahale ettiği** anlamına gelmez; bilakis onun **teşebbüsünü** anlatır. Yani şeytan, peygamberin tebliğine karşı bir karıştırma girişiminde bulunur; fakat bu girişim **asla netice vermez**.

Zira ayet, “şeytan karıştırır ve başarılı olur” dememektedir. Aksine, **karıştırmaya kalkıştığını** ifade etmekte ve hemen ardından şu hakikati bildirmektedir: **Allah, şeytanın kattığı şeyi iptal eder ve ayetlerini sapasağlam kılar.**

Bu durumda süreç şu şekilde anlaşılır:

- Şeytan → **müdahale etmeye teşebbüs eder**
- Allah → **o teşebbüsü anında boşa çıkarır**
- Vahiy → **hiçbir şekilde zarar görmeden korunur**

Dolayısıyla burada anlatılan şey, vahyin içine giren bir bozulma değil; **anında bertaraf edilen bir şeytani teşebbüstür.**

Netice:

Bazı müfessirlere göre şeytanın etkisi vahye değil, **insanların zihnine** yöneliktir. Peygamberler masum oldukları için vahyi eksiksiz tebliğ ederler; ancak şeytan ve bozguncu kimseler, bu doğru tebliği çarpıtmak için insanlara vesvese verir. Bu yüzden mücadele vahyin içinde değil, **onu anlayan kalplerde** yaşanır.

Bazı müfessirlere göre ayet, şeytanın vahye müdahalesini değil, sadece **teşebbüsünü** anlatır. Yani şeytan karıştırmaya kalkışır; fakat başaramaz, Allah hemen iptal eder ve vahyi korur. Dolayısıyla ortada vahyin içine giren bir bozulma değil, **boşa çıkarılan bir girişim** vardır.

2- Vahiy ilâhî koruma altındadır

Vahiy, sıradan bir bilgi aktarımı değil; **Allah’tan gelen muhafazalı bir kelâmdır.**

Bu ifade, Hicr Suresi 15:9'nin açık beyanıdır.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

“Şüphesiz zikri (Kur'an'ı) biz indirdik ve elbette onu yine biz koruyacağız.”

Hicr Suresi 15:9

Şeytanın buna müdahale etmesi, nübüvvetin temelini yıkmak demektir. Böyle bir şey mümkün olsaydı, dinin tamamı şüpheli hâle gelirdi.

Vahiy ilâhî teminat altındadır. Bu teminat varken, “şeytan karıştırdı” demek ayeti inkâr etmekle eşdeğerdir.

3- Vahyin Üzerine Söz Eklenemez: İlâhî Yasak

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ؟

Eğer o Peygamber, bizim adımıza bir takım sözler uydursaydı,

لَا خِذْنَا مِنْهُ بِالْإِيمَانِ؟

Elbette biz onu bundan dolayı kuvvetle yakalardık.

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ؟

Sonra da onun şah damarını mutlaka keserdik. Hâkka Sûresi(69) 44- 46. Ayetler

“Eğer o, bize karşı bazı sözler uydurmuş olsaydı” ayeti, Peygamberin vahye en küçük bir söz katmasının dahi **ilâhî olarak imkânsız kılındığını** beyan etmektedir.

Buna göre şu hakikat nettir: Peygamberin vahye kendi sözünü katması mümkün olmadığı gibi, **şeytanın onu şaşırtarak vahye bir söz karıştırması da mümkün değildir.** Çünkü böyle bir durum, neticede vahyin içine bâtil bir söz girmesi demektir. Bu ise ayetin açık tehdidiyle çelişir.

Zira: Eğer vahye yabancı bir söz girseydi bu ister Peygamberden, ister şeytandan gelsin

netice aynı olurdu: **Vahiy bozulmuş olurdu.**

Bu durumda: Ya Peygamber (haşa) vahyi yanlış tebliğ etmiş olurdu. Ya da Allah'ın koruma vaadi (Hicr Suresi 15:9) geçersiz olurdu.

Her iki ihtimal de **aklen ve naklen bâtıldır**. Dolayısıyla hüküm nettir: **Şeytan, vahye müdahale edemez. Peygamber vahiyde şaşmaz ve şaşırtılamaz.**

4- Necm 3-4: Vahyin Safiyetinin İlâhî Garantisi

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۖ

O asla kendi arzu ve hevesine göre konuşmaz. Onun bildirdikleri, kendisine Allah tarafından gelen vahiyden başka bir şey değildir. Necm Sûresi 3-4. Ayetler

Bu ayetin ortaya koyduğu hüküm son derece kesindir ve hiçbir teville kapı bırakmaz.

Bu beyan açıkça gösterir ki, Peygamber Efendimizin (s.a.s) tebliği **tamamen vahiydir**; içinde ne şahsî bir söz ne de yabancı bir unsur bulunabilir. Çünkü ayet, onun konuşmasını mutlak şekilde vahye tahsis etmektedir.

Bu durumda şu netice kaçınılmazdır: Eğer vahyin içine -haşa- yabancı bir söz karışmış olsaydı, bu ister Peygamberden ister şeytandan kaynaklansın, sonuç değişmezdi. Neticede vahyin safiyeti bozulmuş olurdu. Bu ise doğrudan doğruya ayetin “O ancak vahiydir” hükmünü geçersiz kılmak anlamına gelir.

5- Vahye Müdahale İmkânsızdır: Ayetle Sabit Hakikat

قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي ۖ نَفْسِي ۖ إِنْ أَتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ
إِلَيَّ ۖ

“De ki: Onu kendiliğimden değiştirmem benim için mümkün değildir. Ben ancak bana vahyolunana uyarım.” Yunus Suresi 10:15

Peygamber Efendimiz (s.a.s), vahyin dışına çıkamaz; onu ne eksiltebilir ne çoğaltabilir ne de değiştirebilir. Çünkü kendisi, mutlak surette vahye tâbidir.

Bu durumda şu hakikat ortaya çıkar: Eğer vahye –haşa– yabancı bir söz karışmış olsaydı, bu ister Peygamber tarafından ister şeytan tarafından olsun, netice değişmezdi: **Vahiy değiştirilmiş olurdu.** Bu ise ayetin açık hükmüne doğrudan aykırıdır.

Dolayısıyla: Peygamber vahyi değiştiremezse şeytanın onu değiştirip araya söz katması da mümkün değildir.

Çünkü bu, dolaylı olarak Peygamberin vahyi değiştirmesi anlamına gelir ki ayet bunu kesin olarak reddetmektedir.

6- şeytan, Peygamber’in sûretine bile giremez

Hız. Peygamber (s.a.s) “Kim rüyasında beni görürse, o gerçekte beni görmüştür. Çünkü şeytan, benim suretime giremez... “buyurmuştur. İbn Mace, rûyâ, 2 (2/1284).

Bu hakikat gösterir ki şeytan, en zayıf idrak hâllerinden biri olan rüya âleminde bile Muhammed (sav)’in sûretine bürünmeye muktedir değildir. Böyleyken, aklen şu soru kaçınılmaz olur: Rüyada dahi Peygamber’in kılığına giremeyen bir varlık, nasıl olur da vahyin indiği en ulvî anda Cebrail (as)’e benzemeye, onun yerine geçmeye veya onunla aynı ortamda bulunmaya güç yetirebilir?

Bu sebeple şeytanın böyle bir makama yaklaşması bir yana, o hâlde varlık göstermesi dahi mümkün değildir. Dolayısıyla “şeytan vahye müdahale etti” iddiası, hem bu sahih beyana hem de aklın açık kaidelerine aykırı, temelden çöken bir iddiadır.

7- Ömer’den Kaçan şeytan, Cebrâil’e Nasıl Yaklaşır?

Hız. Peygamber (s.a.s), “Ömer bir yola girmeye dursun; şeytan, mutlaka yolunu değiştirir, başka bir yola girerdi” buyurmuştur. Buhari, fezâilüs-sahabe, 6.

Bir sahabînin bulunduğu yolda bile duramayan şeytan, nasıl olur da vahyin indiği en ulvî makama yaklaşabilir?

Zira vahiy anında Cebrail (as) bulunur ve Muhammed (sav) Efendimiz vahyi tebliğ etmektedir. Böyle bir ortam, ilâhî tecellinin en yoğun olduğu makamdır.

Dolayısıyla, Ömer (r.a) gibi bir kuldan kaçan şeytanın, Peygamber’in yanında durması, Cebrâil’in bulunduğu ortama girmesi ve hatta vahye müdahale etmesi iddiası hem aklen

hem de naklen çelişkidir. Çünkü daha düşük bir mertebede duramayanın, daha yüksek bir mertebede bulunması imknsızdır.

Netice olarak, bu kıyas açıkça gösterir ki şeytan vahye yaklaşamaz, müdahale edemez; yapabildiği tek şey, insanların kalbine vesvese atmaktan ibarettir.